

Sygn. akt V Ca 2013/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Fronczak
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2012 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. L.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie

z dnia 27 października 2011 r., sygn. akt I Cupr 287/11

oddala apelację.

Sygn. akt V Ca 2013/12

UZASADNIENIE

Apelacja pozwanego nie może zostać uwzględniona.

Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnego z zarzucanych mu uchybień, a kwestionowane rozstrzygnięcie – zarówno w sferze jego podstawy faktycznej jak i prawnej – jest w ocenie Sądu odwoławczego trafne i w pełni odpowiadające prawu.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia stanu faktycznego poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je w całości za własne. Podobnie – całkowitej akceptacji Sądu odwoławczego podlega ocena prawna roszczenia zgłoszonego pod osąd w przedmiotowej sprawie.

Zarzuty apelacji sprowadzają się do zakwestionowania istnienia pomiędzy stronami umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Sąd Rejonowy - w pełni trafnie w ocenie Sądu Okręgowego - przyjął, w odniesieniu do właściwej analizy ujawnionych okoliczności i materiałów niniejszej sprawy, istnienie pomiędzy stronami przedmiotowej umowy. Przy czym

Sąd Rejonowy przeprowadził w tym przedmiocie w pisemnym uzasadnieniu swego orzeczenia wnikliwy wywód, przedstawiając rzeczową i poprawnie prawną argumentację takiego stanowiska – co Sąd Okręgowy w pełni podziela.

W szczególności należy podzielić pogląd Sądu Rejonowego, iż przepisy prawa nie stawiają żadnych wymagań w zakresie formy, w jakiej powinna być zawarta umowa sprzedaży (w tym sprzedaży energii elektrycznej), tym samym za w pełni dopuszczalne uznaje się zawarcie tej umowy w sposób dorozumiany, co miało miejsce w niniejszej sprawie oraz co powód, zgodnie z ciężącym na nim z mocy art. 6 k.c. obowiązkiem, udowodnił.

Zawarcie umowy per facta concludentia nastąpiło poprzez fakt rozpoczęcia i kontynuowania dostaw energii elektrycznej ze strony powoda oraz odbioru energii elektrycznej i uiszczania za nią należności ze strony pozwanego.

Sąd Rejonowy wykazał również, iż stronami tej umowy była (...) S.A. oraz M. L..

W szczególności wbrew wywodom skarżącego okoliczność w postaci zawarcia między stronami przedmiotowej umowy sprzedaży została prawidłowo ustalona na podstawie załączonej do akt sprawy kopii pisma pozwanego z dnia 20 maja 2010 r. W piśmie tym pozwany przyznał bowiem wprost, iż łączył go z powodem oraz z jego poprzednikiem prawnym stosunek prawny w postaci umowy sprzedaży energii elektrycznej. Pozwany miał zatem świadomość ciężących na nim z mocy umowy zobowiązań.

Przyjęcie takiego stanowiska powoduje, iż dla oceny zasadności roszczenia zbędne jest przedstawienie dokumentu w postaci umowy. Powód wykazał bowiem, iż ciężący na pozwanym obowiązek zapłaty wynikał z umowy zawartej w sposób dorozumiany, z uwagi na taki sposób dojścia do skutku między stronami umowy nie jest możliwym koniecznym udowodnienie ciężącego na pozwanym obowiązku zapłaty stosownym dokumentem w postaci umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Jeżeli zaś chodzi o wysokość roszczenia została ona udowodniona dołączonymi do pozwu fakturami.

Nie zasługuje zatem na uwzględnienie zarzut dowolnego ustalenia przez Sąd treści łączącej strony umowy.

Z załączonych do pozwu faktur wynika bowiem m.in. wysokość należności oraz termin jej płatności. Faktura jest dokumentem prywatnym, o którym mowa w art. 245 k.p.c. Dowód z dokumentu prywatnego jest zaś samodzielnym środkiem dowodowym, którego moc sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 par. 1 k.p.c. Dlatego w procesie strona przeciwna może skutecznie zaprzeczyć prawdziwości dokumentu prywatnego, albo twierdzić, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi. Obowiązana jest wówczas okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która z niego chce skorzystać.

W ocenie Sądu Okręgowego autentyczność załączonych do akt sprawy faktur nie budzi żadnych wątpliwości, co trafnie przyjął Sąd Rejonowy, biorąc za podstawę swoich ustaleń faktycznych co do treści łączącej strony umowy przedmiotowe faktury.

Mając to na względzie Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że Sąd I instancji w pełni słusznie orzekł o uwzględnieniu przedmiotowego powództwa.

Dlatego też omawiana apelacja została oddalona, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 385 kpc.